

183 - שיעור נישואין

ו. מאייזה זמן נחשבת הcliffe נשואה וחייבת בכיסוי הראש

א) עין בכתובות (ע"צ). דיווצאה וראשה פרוע דאוריתית היא בכתב ופרע את ראש האשה וכ"כ המאייר (כתוגות טמוד סי"ה) שאיסור פרייעת הראש לנשים הוא מן התורה וכן פסק השו"עaben העזר (כ"ה - 3 וקע"ז - 6) אמן זה שאמרו שער באשה ערוה לעניין שאסור לקרויה קריית שמע כנגדה זהה רק באשה נשואה אבל לגבי בתולה שרגילה בגין ראיון אין לחוש להרהור (פ"ט חול"כ ע"ס - 3) משא"כ באלמנה או גרושה ויש אומרים שאיסור פרייעת הראש אינו מן התורה ממש אלא רק יש לו רמז דאוריתית (שורות יתוה דעת ס - 6 רפ"ח צג"ס) אבל רוב הפוסקים חולקין על זה דהוז דאוריתית

ב) נחלוκו הآخرוניים בדין אروسה שהיא מקודשת ועדין לא נשאת האם חיבת לכסות שער ראה עיין בש"ת רבי עקיבא איגר (מצודיל תנייל ט"ע) דמחוריבת האروسה לכסות שער ראה אמן מהשיטה מקובצת (כתוזות ט"ז) פלג על זה

ג) נחקרו הפסיקים בעניין גדר החופה שקובעת דין נישואין וויצאה מתורת אروسה ל תורה נשואה
1. דעת הרמב"ם (לייטmot פ"י - ס"ה) שצרכיה שני דברים הבאה לביתה והתייחדות בית בعلا
ויחוד זה בנו הוכראם רויים להחופה וזה ובראם ווישואין (ק"ז ע"ג ס"ב - ק). וזה דעתם ברוב הראשונים

2. דעת הרמב"ן (כתוות ד). דיחוד החתן עם הכללה אין צורך שיביאה החתן לתוכו ביתה אלא יכולם לתייחד בחדר אחר ולדעתו ביחיד סגי ואין צורך בביתו דעת הר"ן כש比亚 את האשה לתוך ביתו נקראת נישואין ואם לא הביא אותה הבעל לביתו אפילו נתיחד עמה לשם נישואין בבית אביה אין זו חופה ונישואין דעת הדרישה (ס"ה חות' ה') דהמקום המוחיד שמביאים לשם את החתן ואת הכללה לשם נישואין אע"פ שאינם מתייחדים שם ייחוד גמור נקראת נישואין וחופה לכן אין צורך לא בביתו ולא ייחוד גמור ובזמן הזה המקום הזה הוא תחת יריעות החופה שאנו קוראים חופה חופה נקראת על שם שהופה אותה בטליתו (קידזין י"ט). כיוון שפירש טליתו עליה לשם נישואין (אורחות חיים שהובא ברמ"א י"ח - ה) וככ"ב במגילת רות ופרשת כנפי על אמיתי דעת תוספות ביוםאי (י"ג: ד"ה "ולקח" ומל"ה י"ח - ה) דכשהחתן מכסה ראשה בצעיף וזה נקראת באידיקין ועשה כן לקניין נישואין היא נקראת נשואה ולכוארה צריכה כייסוי ראשה דעת הבית מאיר (סימן י"ה) דהכל תלוי במנוג המקומות וכל מקום ומקום שהונาง צורת חופה באופן מסויים והרי חופה זו עשויה קניין נישואין במקום ההוא למען היא אין הפניה ואורסה מהובי לכסתות ראשיהן אבל נשואה מהובי מן התורה לכסתות ראשיה ולרוב הפסיקים אין הכללה חייבת לכסתות ראשיה מיד לאחר שבע ברכות שתחת החופה מפני שדיינה עדין כארוסה עד לאחר הייחוד ולפי מה שנוהגים בשחתן והכללה מתייחדים מיד לאחר השבע ברכות שתחת החופה על הכללה לכסתות את ראשיה מיד לאחר צאתה מהדר הייחוד אבל מנהג ספרד כשיתת הרמב"ם דרך אחר שהביאה לביתו נקראת נשואה ואין צורך כייסוי ראשיה רק אחר זמן זה וכן שמעתי שכן נהג ר' משה פינשטיין אבל ר' טוביה גאלדשטיין אמר לי צורך כייסוי הראשחר חד היחוד אמן אחרים נהגים כייסוי ראש קודם שמכסה פניה בצעיף כשיתת התוספות ורביע עקיבא איגר הנ"ל ועבד כמר עביד ועבד כמר עביד

II. אם אשה שمدלקת בפעם ראשונה אחר נישואין נרות שבת צריכה לברך גם ברכת שהחינו

א) עיין בצץ אליעזר (י"ג - כ"ד) שכתב שאין מברכת
ב) אמנים עיין בבבא ר היטב (טלו"ג - י"ג) שכתב שיכול לברך על מנורה של כסף ביום
כ' של חנוכה שהחינו